

ning. Der har både i ord og handlinger været initiativer, der ensidigt har ramt etniske mindretal, og som derfor er ødelæggende for en ligestilling.

Der har på den anden side også været initiativer, der har fremmet integration, og der er en bred erkendelse af, at det er afgørende, at de etniske minoriteter får adgang til arbejdsmarkedet.

Det er SF's overbevisning, at skal integrationen lykkes, er det afgørende, at det er et klart udgangspunkt, at integrationen bygger på, at man er ligeværdig medborger uanset etnisk baggrund, at der i vores samfund skal være plads til mangfoldighed i kultur, og at diskrimination er fraværende.

Det er vores opfattelse, at der på disse områder er meget at gøre, og at vi i Folketinget har en opgave også med at give mulighed for, at man aktivt sætter ind mod diskrimination gennem initiativer til etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet gennem organer, der kan tage sig af situationer med diskrimination ved at styrke minoriteters muligheder for at formidle deres kultur.

Man kan sige det kort: Uden fravær af diskrimination har og får vi ikke nogen reel integration, og så vil vi fortsat have et de- og et vi-samfund. Skal integrationen lykkes, skal vi nå frem til et vi-samfund, der også rummer, at vi er og kan være forskellige.

Jeg ser derfor frem til at høre, hvad regeringen vil gøre, for at vi også kan få gjort noget ved diskriminationen.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Man kan jo sige, det er et meget velvalgt tidspunkt for en debat om integration af mennesker med en anden etnisk baggrund – flygtninge og indvandrere – da de to første evalueringer af loven om integration netop er blevet offentliggjort.

Når vi snakker integration, er der jo ikke nogen entydig beskrivelse eller definition af, hvad vi forbinder ved integration, men jeg tror, alle er enige om, at det at have et arbejde og kunne forsørge sig selv er en meget vigtig forudsætning. Det er ikke den eneste forudsætning, men det er i hvert fald en meget afgørende forudsætning.

Oven i det kommer selvfølgelig, at man kender sproget og kan sproget. Hvis man læser Rockwoolfondens redegørelse, der er publiceret

her for ganske nylig, viser det sig, at netop det at kunne sproget, men også at kende danskere, have kontakt til danskere, er meget vigtige parametre for også at kunne få arbejde. Det er sådanne mest grundlæggende, gennemgående parametre for dem, der har et arbejde i dagens Danmark.

Hvis man ser på netop det at have et arbejde som den mest afgørende betingelse for en integration, må man også konstatere, at der er et stort behov. Hvis man ser på det, der hedder beskæftigelsesgraden, altså hvor mange mennesker med anden etnisk baggrund, der er i arbejde, så er det sådan, at samlet set er det 43 pct., hvor det er 75 pct. af den øvrige befolkning.

Det er også sådan, at den beskæftigelsesgrad er faldet i løbet af 1990'erne. Hvis man ser på 1985, var beskæftigelsesgraden 53 pct., så faldt den i midten af 1990'erne til 36 pct. Den er så steget igen til 43 pct., men vi har jo som bekendt også haft højkonjunkturer med masser af nye arbejdspladser. Den beskæftigelsesgrad dækker så igen over ret store forskelle, hvoraf den for nogle grupper kan være nede på 10, mens den for andre grupper kan være tæt på den danske beskæftigelsesgrad for den øvrige befolkning. Det er nogle tal, jeg lige bruger som et indicium for, at der er et meget stort behov for en målrettet indsats for at sikre, at mennesker, der kommer her til landet, rent faktisk også får et arbejde.

Det var også baggrunden for, at regeringen fremsatte lovforslaget om integration i 1998, og loven trådte jo i kraft 1. januar 1999 og har altså virket i små 2 år.

Den lov drejer sig som bekendt om de mennesker, der kommer til landet, og om de vilkår, de bliver budt de 3 første år, de er i landet. Men den gælder altså ikke for de mennesker, der allerede var i landet, og som kunne have vanskeligheder både med at få et arbejde og med at kunne sproget.

Derfor lavede regeringen sidste år en handlingsplan for en bedre integration og i øvrigt også en handlingsplan for tilpassede unge med en lang række initiativer. Her var den grundlæggende målsætning netop, at man skulle kunne begå sig i det danske samfund, og at man skulle have bedre muligheder for at få et arbejde, men det er ikke muligt endnu at måle effekten af de nye initiativer.

Som sagt er der kommet to rapporter, der vurderer den lov om integration, der altså har virket i små 2 år. De kan jo så ikke sige, om de mennesker, der har været underlagt integrati-